

встановлений законодавством термін, забезпечити підготовку та подання позову про розірвання договору оренди земельної ділянки до господарського суду міста Києва;

—Київська міська рада звернулася до Господарського суду міста Києва з позовом про розірвання договору оренди земельної ділянки, оскільки була відсутня добровільна згода ТОВ «Аллонж» на розірвання договору оренди земельної ділянки від 06.10.2005 р. №78-6-00318;

—рішенням Господарського суду міста Києва від 30.11.2007 р. у справі №35/476, залишеним без змін постановою Київського апеляційного господарського суду від 09.04.2008 р. та постановою Вищого господарського суду України від 24.07.2008 р., позовні вимоги ТОВ «Аллонж» задоволені в повному обсязі, визнано нечинним рішення Київської міської ради від 15.03.2007 р. №286/947.

Відповідач зазначає про те, що рішення Київської міської ради від 15.03.2007 р. №286/947 «Про відміну рішення Київської міської ради від 21.04.2005 р. №312/2887 «Про передачу товариству з обмеженою відповідальністю «Аллонж» земельної ділянки для будівництва житлового будинку з приміщеннями соціально-громадського призначення та підземним паркінгом на проспекті Героїв Сталінграда, 41-б в Оболонському районі м. Києва» визнано нечинним.

Третя особа 1 у наданих письмових поясненнях зазначає про безспірність позовних вимог, посилаючись на наступне:

—позивач не надав жодного доказу свого права власності на споруду, яка знаходиться на земельній ділянці;

—частиною 1 статті 42 Земельного кодексу України йдеться про надання земель в постійне користування, але Київська міська рада надала ТОВ «Аллонж» земельну ділянку не в постійне користування, а в короткострокову оренду на 5 років для будівництва житлового будинку з приміщеннями соціально-громадського призначення та підземним паркінгом, про що свідчить рішення Київської міської ради та договір оренди земельної ділянки від 19.09.2005 р.;

—посилання позивача на порушення Київською міською радою частини 5 статті 23 Закону України «Про планування та забудову територій» є безпідставним, оскільки в зазначеній статті мова йде про те, що «планування окремої земельної ділянки, будівництво на ній будинків і споруд власниками або користувачами здійснюється з урахуванням інтересів власників або користувачів земельних ділянок...», а позивач взагалі ніколи не був законним користувачем, власником, орендарем земельної ділянки, тому його право і не могло бути порушено.

Третя особа 2 у наданих письмових поясненнях по суті поданої позовної заяви просить у задоволенні позову відмовити, посилаючись на наведене нижче:

—відповідно до статті 12 Перехідних положень Земельного кодексу України (в редакції чинній на момент прийняття оспорюваного рішення) до розмежування земель державної і комунальної власності повноваження щодо розпорядження землями в межах населених пунктів, крім земель, переданих у приватну власність, та земель, на яких розташовані державні в тому числі казенні, підприємства, господарські товариства, у статутних фондах яких державі належать частки (акції, паї), здійснюються відповідні ради;

—статтею 9 Земельного кодексу України передбачено, що передача земельних ділянок у власність громадян та юридичних осіб, надання земельних ділянок у користування, а також здійснення контролю за використанням і охороною земель в межах м. Києва відносить до виключної компетенції Київської міської ради;

—Київською міською радою, в межах своїх повноважень, визначених статтею 13 Конституції України, відповідно до Земельного кодексу України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про столицю України – місто-герой

